

ZVEZA SLOVENSkih KLUBOV

VESTNIK MELBOURNE

FEDERATION OF SLOVENIAN CLUBS

Messenger

SLOVENSKI
KlubA

Glasilo članov S. K. Melbourne, Vic. - IZHAJA MESEČNO - Predsednik S. Kosir - Naslov uprave

Kluba: 153 Essex St., Pascoe Vale, Vic. - Telefon: FL 6466 - Za uredništvo odgovarja tajništvo

LETNIK IV.

MELBOURNE, OKTOBER 1959

ŠTEVILKA 45

Misli
in
pota...

Stane Zupan

V letošnji številki "Vestnika" smo v rubriki Naši zakladi poudarili pomen in neprecenljivo vrednost ustanove Slovenska Kulturna Akcija, ustanovljene pred petimi leti, 20. februarja 1954 v Buenos Airesu, ki opravlja

važno poslanstvo med slovenskim narodom z uveljavljanjem slovenskega duha na kulturnem polju, ki edino ni odvisno od števila in meja ter s tem ohranja slovenski narod v tujini, ki bo toliko časa vzdržal dokler bo bral slovensko knjigo in živel iz slovenske kulturne tradicije.

Do sedaj opravljeno delo SKM je pomemben doprinos k celotni slovenski kulturi, saj smo v obdobju petih let dobili v dar bogate sadove z nanovo oživiljenega Parnasa v tujini, kjer na vrhu stoje ponosno kot mogočni hrasti mnogi in mnogi umetnikov, ki prelivajo iz prekipevajočih src v čas mnoge literarne zaklade, porojene iz zahtev njihovega poslanstva na nanovo ozelenem polju svobodne slovenske kulture, ki želi z umetnostjo potrjevati slovenstvo v meddobju časa, ki naj z ustvarjenimi vrednotami poveže tujino z domovino in preteklost preko sedanjosti v bodočnost.

Tam smo zasledili tudi misli, da v Avstraliji žal občutimo pomanjkanje ustvarjalcev ter izobražencev sploh, smo pa toliko bolj veseli, smo pa toliko bolj veseli, da so se ti v Argentini (kamor je pribežala večina naših umetnikov) združili med seboj in nam sedaj posredujejo svoja dela.

Misli dopolnjujemo danes.

Ves svet je božja lastnina in Bog ga ne daje v najem samo pogumnim, temveč vsem, ki se morajo zavedati, da je uspeh dela spomenik, trši od vsakega jekla in da je skrivnost umetnosti v tem, da tisti reči, za katero smo se odločili, posvetimo vse svoje moči. Pisatelj in pesnik Ivan Pregelj je takole izpel rešitev tega vprašanja:

(Dalje str.2)

DOMOVINI

VSE PESMI MOJE TEBE POJO,
VSE MISLI MOJE K TEBI GREDÓ,
VSE SOLZE MOJE TEBI TEKÓ
-- O DOMOVINA!

TVOJE LJUBIM STOLETNO GORJE,
TVOJE NEBO, TVOJE MORJÉ,
TVOJE ZEMLJE TESNE MEJÉ
-- O DOMOVINA!

BODI VELIKA -- KO SONČNI POLDAN,
BODI SILNA KO V PUŠČI ORKAN,
BODI MOJ GROB -- MOJ GROB HLADAN,
-- O DOMOVINA!

IVAN PREGELJ

"Vestnik je enomesečnik. Izdaja ga Slovenski klub Melbourne. Urejuje Stane Zupan, 74, Gipps St., C. 2, East Melbourne. Opremlja akad. slikar Franc Benko, 32 Cardinal Rd., Glenroy, Vic. Tiskarska dela opravlja Stanko Hartman, 153 Essex St., Pascoe Vale, Vic.

Čas ... (S str. 3)

Dedje so se pod različnimi zastavami potikali širom vseta od Mehike pa do ruskih step. Še njih imen ne poznamo. Komaj vemo, da so bili. Ničesar niso zapisali. Morda so nekateri od njih znali pisati, a opisati svojih doživetij ni znal nihče.

Očetje so gradili narodu nov temelj, prelivali kri za njegovo svobodo v eni ali dveh vojskah, se bili in umirali v revoluciji, a pisali so malo. In kaj vemo o vsem tem že mi -- sinovi?

Mrtvi molče, živi pa ne primejo za pero, kakor da bi se držali stare, prastare navade.

Medtem pa čas beži...

Kako naj ostanemo zvesti narodu, ki molči, se klanjamo spominu junakov, ki jih ne poznamo, občudujemo dejanja očetov, če nam jih ti niso zapustili, da, kako naj molimo k slovenskim mučencem, če o njih ničesar ne vemo!!!

Mar res mislite, da bo čez stoletja vstal čudežen pesnik in opeval to, česar Vi niti zapisali niste?

Čas beži in Vaša bo krivda, če ne bo o tem rodu več sledu, kakor ga ni več za onim, ki se je pred stoletji trmasto boril za svoje pravice.

Ljudje iz narodov, ki so bili v vojni premagani, pišejo, ohranjajo spomin na dobo, kakor more storiti to le nekdo, ki jo je doživljal. Kronisti zmagovitih držav se kosajo, kdo bo segel globlje v zakladnico dogodkov tistih let.

Bivši nevtralci brskajo po ropotarnici spominov. Vi pa -- ki ste pretrpeli vojno in mir, zmage in poraze, počestne umore in požige vasi, taborišča smrti, beg in izdaje, -- Vi molčite!

Doživeli ste nešteto repriz Kalvarije, stali pred puškami, umirali od lakote, gledali smrti v oči -- pa se ne drznete stopiti v vrste tistih, po katerih bo zgodovina sledila Vašrod.

Če je tako -- s kakšno pravico potem obsojate nas, če si ne vemo pomagati sredi med preteklostjo, katere veličino slutimo, in sedanjostjo, ki nas vabi?

Naša edina vez ste z domovino in zato vas rotimo: Ne odlašajte! Sezite že vendar po peresih in ohranite nam in narodu sliko svoje dobe in svojih doživetij. Ne dopustite, da odmre z vami spomin na dogodke Vašega časa!

Pohitite, kajti Vam kakor nam čas beži!!

JUBILEJ

*****
** KAJ JE ČUDOVITEJŠE KOT ROJSTVO DNE? **
** ROJSTVO ČLOVEŠKE DUŠE. **
*****

IVAN PREGELJ bo 27. oktobra 1959 doživel svojo ŠESTINSEDEMDESETLETNICO. Ob tem visokem jubileju čutimo vsi avstralski Slovenci dolžnost, da se poklonimo obsežnemu delu tega velikega idealističnega ustvarjalca slovenske besede in slovenskega duha, glasnika naše dobre zemlje, iz katere smo izšli, in duha, svetlega kot luč, ki naj po njem sveti tudi v ta naš tuji svet in v naš težki, strahu in upanja polni čas.

Bil je eden izmed najizrazitejših klasikov slovenskega ekspresionizma in vodilna literarna osebnost prvega desetletja po prvi vsetovni vojni, potem ko se je njegova literarna nad štiridesetletna pot zaključila že pred šestdesetletnico. Njegovi vodilni življenjski ideji -- religioznost in zavest narodnosti -- je strnil v geslo vsega svojega ustvarjanja: "Biti zdrav kot zemlja in dober kot Luč..."

Svoj življenjepis kot umetnika je podal v eni svojih zadnjih knjig -- Usehli vrelci -- v letu 1929, kjer nam bo v popolnosti razodel svoj notranji in zunanji svet in čas, v katerem se je gibal in iz katerega je ustvarjal.

Globoko zahvalni mu danes pošiljamo tople in iskrene čestitke k njegovemu visokemu jubileju preko morij in oceanov v belo Ljubljano, kamor se je umaknil na jesen svojega življenja.

Mnogo, mnogo nam je podaril za večno in zob časa ne bo mogel nikdar zbrisati iz misli našega naroda umetnin, ki naj bi nas vodile preko življenjskih viharjev do svetle zmagе slovenstva. Refren, ki ga nosimo v srcu pa naj nam bo večna zahvalnost njegovemu velikemu duhu: "Ljubil sem vselej zvesto in verno troje: domovino, resnico in Mater Njegovo. Ljubezni nisem izdal in nisem zdvomil nad njo..."

Iz skromno povezanega šopka rož Moj svet in moj čas, natrganih na njegovem lastnem bogatem vrtu objavljamo danes pretresljivo elegijo ob slovesu, ko je odhajal v tuji svet, osamljen in razočaran...

Ko sem slovo jemal

IVAN PREGELJ

Tiste dni je bilo, ko se je odpiralo pred menoj življenje...

In jaz sem jemal slovo od vsega, kar sem ljubil z ljubeznijo živo in sveto, in moje srce je ječalo pod težo zavesti, da jemljem za vedno slovo od tega, kar sem ljubil najpristrčneje na svetu. -- Do onega dne mi je bila zakrita velika bol, katera razjeda človeško srce, neznana mi je bila bridka resnica, da sem popotnik brez stalnega doma, brez tihe sreče, katero uživajo duše, ki se ljubijo, duše, katerim je ljubezen življenje, a ločitev -- smrt...

A prišel je dan, pred katerim je trepetala moja duša -- dan ločitve. In jaz sem jemal slovo in s trudnim korakom stopal sam, osamljen v svet.

Ob meni je stala deva, katero sem ljubil nad svoje oči, kateri sem živel, katero edino je opevala moja duša v urah, ko nisem še slutil, da se bom moral kdaj ločiti od nje: Mladost! Jaz sem te videl, ko si stala pred menoj, tako lepa, a tako otožna, tako ubita zaradi bridkosti in boli. In ko sem videl na tvojih licih, na tvojih ustnicah poteze, katerih poprej nisem nikdar opazil, katere ti je zarisal strah pred ločitvijo v obraz, vzburkala se je v meni duša. In videl sem cvetje v tvojih žalobno počesanih laseh, a to cvetje je bilo velo, suho, mrtvo, uničeno, kakor mladost, ki je jemala slovo, kakor jaz, ki sem čutil, da je ni bolesti nad mojo bol.

"Ali moraš? Ostani, ako je mogoče!" A dobro sem ji videl notri skozi vlažne oči, notri v njeno dušo, da ve, da jo tira isti ukaz, ista sodba -- narazen, kakor mene, in zato so se raztegnile moje ustnice v čuden izraz, podoben onemu na obrazu umirajočega, ko mu sede nadležna muha na oči, katere ne more odpoditi... "Moram!" Krut je moral biti glas teh besed, vsaj videl sem jo, kako je vztrepetala, prebledela... "Osrečuj druge, mene nikdar več!" -- Kdaj in kako sem jo poljubil, ne vem, le to mi je znano, da sem omahuje taval naprej po potu, ki se je vil pred menoj dolg in zapuščen...

In tam ob potu sem videl krov rojstne hiše, videl sem rože na oknu, ki sem jih nekda j gojil in negoval. A zazdelo se mi je, da vse to ni res, da sanjam, da bledem... Isti hip sem začutil na svojem ramenu roko, suho in velo... Ozrl sem se: sključena, stara, z objokanimi očmi, z razoranim, od bolesti in življenja ostarelim obrazom, je stala ob meni moja -- mati...

Zrl sem ji molče v oko, beseda ni mogla, ni hotela iz mojih ust... "Mati, jaz grem sedaj!" -- "Greš?" Tako je spregovorila to besedo, kakor da ji je nova, neumljiva, in njena vela roka se je oklenila krčevito moje... In jaz sem čul utrip njenega srca, srca stek sem čul, ko ga je trla bol. -- In začutil sem, da mi ni obstanka na zemlji, zbolelo me je tam notri krog srca, da bi bil zavpil, kriknil radi bolečine, a nisem mogel. In čutil sem, da mi sili nekaj v oči, solze; a bile so pretežke in prej ko so dospеле do oči, so se utrgale in padle žgoče na srce in ga morale in ga dušile. Ob meni pa je stala ona -- mati -- vsa stara, vsa onemogla, in venomer je šepetala: "Moj sin! Moj sin!" Jaz pa sem moral naprej! "Z Bogom, mati!" A ona ni izpustila moje roke, krčevito jo je stiskala in pritiskala na srce, kakor da hoče zatreti v srcu ono želo, ki ji je sekalo krvave rane. A mene je pretresal

Ko sem jemal... (s str. 4)

strah, da jo mori teža slovesa, zato sem izvil roko iz njene. Še enkrat sem ji pogledal v oči, bile so tako žalostne, da jih ne pozabim nikdar, bile so tako velike v svoji boli kakor njeno srce, kakor ljubezen, s katero me je ljubila... O mati!...

Pred menoj se je vil pot naprej in naprej, in jaz sem stopal mimo znancev in bratov; mimo dragih in nedragih. In pri vsakem mi je pokalo srce, stokala duša pod težo slovesa...

In tam, prav zadnji med vsemi je stal o n, čegar srce mi je bilo tako dobro od nekdaj. V tla je zrl in roko si je bil potegnil čez oči, a ni je mogel zakriti solze, ki mu je prikipela iz njih, ni je mogel zakriti, kakor tudi ne bolesti, katero je občutil, videč, da jemlje slovo njegov gojenec, delo njegovih rok...

"Ali že greš?" Tako hripav je bil njegov glas kakor jek razbitih ceter, kakor glas potopljenega zvona ob slabi uri. In prišel je globoko tam notri od osrčja, in čutil sem, da se mu je iztrgalo s temi besedami pol srca. "Grem!" Njegovo obličje je prevlekel pajčolan smrti in videl sem, da je zatrepetala njegova duša od strahu, da izgubim to, kar mi je on dal, da izgubim pravo pot, zvezde, vzore...

Jaz pa sem šepetal jokaje zahvalo za vse, ne, nisem šepetal, srce je stiskalo s silo besede iz sebe... "Mudi se ti?" Žaloben nasmeh mu je zazibal ustnice, prav tako, kakor v onih urah, ko se mi je zazdel v črni halji tako velik, da se je klanjala moja duša pred velikostjo njegovo, da mi je pretresal čuden mraz telo, kakor da gledam v oči svetnika--mučenika...

"Torej idi sinko in vrni se tak, kakor greš!" -- "Nikdar!" Razumel je, kar mislim, razumel je, da je ni več vrnitve. "Pojdi, življenje te zove, ostani blag, ostani dober, pa spominjaj se kedaj svojega drugega očeta, kakor si me nazival!" Krepak stisljaj roke in šel je, ne da bi se ozrl. In sem bil sam, le pot se je vil pred menoj, kakor kača na nebu, ki se vije od zahoda do vzhoda... in jaz sem moral naprej po potu, četudi je zastajala noga, četudi se je upiralo srce. Ozrl sem se.

Tam v daljavi je stala moja mladost, kakor kip je stala in zrla za menoj. A bila je daleč in nič več nisem razločil potez na njenem obrazu. Videl sem mater, klečala je in molila... In zdelo se mi je, da prinaša veter šepetanje njenih ustnic, molitev njenega srca za sina do mojih ušes...

Le on, moj dobrotnik, moj drugi oče, je odhajal mirno in resno, ne da bi se ozrl, a videl sem, da si briše oči -- ž u p n i k F a b i j a n ...

In zdaj hodim svoj pot, ztopljen v svojo boleost in bridkost in često se oziram, a nikogar ne ugledajo hrepeneče oči... In mojih bolesti ni konca, in moja osamelost je velika, in mojim solzam ni mere, ko se spomnim one težke ure, ko sem jemal slovo...

o o o

Naše pesmi so kakor zvonovi. Daleč pojó popotnemu, ki je zašel, pa ne ve domov. Naše pesmi so kakor zvezde: vso noč svetijo, da verujemo in vidimo: še je Pravični na nebu in vidi naše gorje. Naše pesmi so čarodejna blagodat: kadar srce boli, so zdravilni lek, lačnim neusahljiva hrana, žejnim nezórpljiv napoj...

Naše pesmi

I P R S T A N

A Mejnik dveh dob: rož in jeseni,
N ljubezni zvest simbol blestiš,
P dve duši v eno pretopiš
R v sladkosti in bridkosti eni.

E In zdaj se trs mi vinski zdiš,
G ki sad stoter in sladek nosi,
E zdaj zopet, ki tolažbe prosi
L na plečih trudnih, težek križ.

P A R S L E Y B A Y

Sedla bom na zelene skale,
z rokami objela ozke čeri.
Tu od morja neslišno vzdihuje
veter, po miru in sreči ihti.

Čistost neba je vsa razcvetena
in davno že vsi so odšli.
Zdaj je vse dobro. V samoti
me iščejo tvoje dlani.

N
E
V
A
R
U
D
O
L
F
O
V
A

Križem po Viktoriji

P. Bazilij, ofm

* Naj najprej opravi svojo dolžnost kot socialni referent SKM ter se iz srca za - hvalim vsem, ki so z dobro voljo prispievali v pomoč mladima vdovama Angeli Zu - pančičevi in Mariji Kreitnerjevi. Ko pregledujem dolge sezname imen, se bojim, da bo stran premajhna. Zato bom kar začel.

Darovalcem v sklad gospe Angele ZUPANČIČEVE so se od zadnje številke "Vestnika pridružili še: Družina Pavel Sedmak 5 funtov, slov. dekleta v "Mercy Hospital-u" 4 funte, Marjan Lauko 1-10-0, Tone Ivančič (Adelaide) 1 funto, Ivan Urbas 1 funto, Ivan Bole 10 šil. Skupno z darom Slov. kluba Melbourne (10 funtov) je celotna vsota znesla 54-10-0. Tudi v imenu gospe Zupančičeve iskrena zahvala vsem!

Gospa Marija KREITNERJEVA je prejela preko mene celotno nabirko 247-17-6. Tu niso vključeni darovi, ki so jih darovalci dali vdovi sami, ali poslali morda na naslov "Misli" ali "Žara", ali pa na Lions Club Sunshine, ki je z javno zbirko nabral za vdovo nad 600 funtov.

Posamezni darovalci: 10 funtov: Slovenski klub Melbourne, Nolan Kelly; 5 funtov: Hinko Bedrač; 2 funti: Julija Mrčun, Franc Valher, Zvonimir Horvatek, Jože Bole, Martin Pirw, M. Wilbaton; 1 funto: Franc Hartman, Martin Krajnc, Ivan Urbas, I. Renchan, F. Dickson, Eillen Cody, Jožef Popošek, D. B. Renshaw, Mrs. E. S., Druž. Antonelli in druž. Rontani (zadnja dva dala po 21 šil.); neimen. na 333 Rae St. N. Fitzroy, 10 šil.; Franc Mulej 6 šil.

Andrej Pirc, Alojz Kranjc in Vinko Avguštin (vozil jih je Franc Cas) so nabrali £ 75-15-0 (10 šil. več kot je po seznamu!): 10 funtov: Alojz Kranjc; 5 funtov: Vinko Avguštin, Andrej Pirc, Družina Bon; 3 funte: Alojz Valenčič; 2 funti: Druž. John Hojnik, Franc Repše, Druž. Lavrič, Ivan Špilar, Jože Česnik; 1 funto 10 šil.: Andrej Leksetič; po eno funto: Anton Matulaj, Josip Lijčič, Aleksander Šuc, Jože Milič, Herman Muster, Jože Gjurek, Anton Gjurek, Ivan Skobe, Marjan Kaiser, Leopold Grah, Josip Mejak, Edi Tomažič, Jože Tomažič, Bruno Udovič, Danilo Oblak, Ivan Maljevac, Emil Vadnjal, Jože Janko, Drago Barbič, Albin Knafelc, Ivan Vadnal, Jože Vogrinčič, Janez Janič, Jože Batič in Marija Štavar; Po 10 šil.: Ivan Kocjančič, druž. Klun, Franc Mramor, Milan Sedmak, Eliz. Lepoglavec, Perina Stürnela, Karmelo Paseto, Božo Frka, Ljubokarinja, Joso Perič, Nino Profaca, Emil Udovič, Konrad Medved, Jože Dovgan, Tedor Kaučič, Anica Midira, Mira Medrca, Anton Ludvik, L. Ludvik; 8 šil.: Ema Bakiti; 6 šil.: Franc Veber, V. Kožul; 5 šil.: Ivano Emilio.

Stanko Babin mi je izročil £ 17-14-0, Franc Cas pa £ 6-17-6. Denar sta nabrala na zabavi "Triglava". Veliko imen je nečitljivo podpisanih. Razbral sem sledeča imena: Po eno funto: Boris Šenkinc, Jože Grl, Draga Hrvatina, Jože Brgoč; Po 10 šil.: Jože Srnel, Mirko Franetič, Viljem Starc, Ivan Marina, Franc Šenkinc, Albert Novak, E. Tomšič, L. Marina, Ivan Vadnjal, Franc Šabec, Karlo Močibob, Franc Zadel, Drago Sk..., Frank Rott, Vihtedič, S. Poženel, Tom Petkovič, Albin Hrvatina; 7 šil.: Bertuzji; po 5 šil.: J. Novo Alojz Brgoč, F. Surina, Adolf Stepančič, Petar, Marija Bozich; 4/4: Franc Žerjal.

Zbirka rojakov pri g. Pernatu v Brighton Beach-u: £ 27-0-0. In sicer: 10 funtov W. Pernat; 5 funtov: Andrič; Po 1 funto: Urh, Rešič, Zadnik, Mauser, Vengust, Rozman; Po 10 šil.: Robertson, Kovačič, Butija, Ambrožič, M. Žagar, Vezjak, Zorc, Perčič, Sočič; Šiška je pisan kot darovalec 13 šil. in 3 šil., Berkopec 4 šil.

Gospa Marija Peršič je nabrala £ 5-0-0 in sicer: 3-5-0 od sodelavk; 15 šil. ga. M. Peršič; po 10 šil.: Mrs. Ban in Marjan Peršič.

Gospa Elka Mesarjeva je nabrala £ 11 funtov: Po 2 funti: Elka in Ivan Mesar, Martin Zidanski, Stanko Kolarič, Branko Gangl, Niko Prajdič; 1 funto: Ivan Grabner.

Zbirka v Restavraciji "Sava" je £ 22-5-0: 5 funtov Sava restavracija; po 2 funti: Mica Djukič, M. Petrič; po 1 funto: S. Miloradovič, Živko Popovič, Tara Petrovič, Luka, Misa, D. Bibich, Mamir Vicinovac, Milan Dimitrijevič; Po 10 šil.: Marija Sakovski, Milovanovič, Žarko Španič, D. Podner, D. Jovetič, N. Stojanovič, Bordan Bunčič, Rajko Stanošević, Ikonija (?), Radovan Totorovič; 5 šil.: B. Vizac. - Oprostite napakam. Težko čitljivo.

G. Albert Škerlj v Geelongu je nabral £ 6-5-0 in sicer: 1-10-0: Alfonz Vinčec; po 1 funto: Albert Škerlj, Aleks Devjak, Anton Mavrič, M. Boltan; 10 šil.: Matkovič; 5 šil.: V. Petrovič.

Ga. Čarova (St. Albans) mi je izročila £ 37-3-0: S. Zitterschlager je daroval 5 funtov; Po 1 funto: Guido Florenini, Marko Zitterschlager, Karlo Knap, Jože Turk, druž. Gerbec, Alojz Štefan, Marija Weingerger, Jože Vah, F. Lah, druž. Bobek, Mrs. Erjavec, Mr. Jakob, Mrs. Čebin, druž. Podboj, neimenovani, druž. Čar; po 10 šil.: L. Tušek, Anton Bucik, Brodejevi, M. Zorjan, druž. Harter, Davornik, druž. Rebula, Ga. Kreševič, G. Furjan, G. Virant; po 5 šil.: G. Kodre, Ga. Davič; po 4 šil.: Nino Burlovich, Marija Burlovich. - Ga. Julijana Pavličič je k tej zbirki dala £ 10-5-0: Po 2 funti: J. Pavličič, Anica Knaus, A. Mohorič; po 1 funto: Mrs. Turk, Mr. Majerščak, Jože Kramar; 10 šil.: Milan Lotrič, Andrej Knez; 5 šil.: Lojze Sokočič.

BOG PLAČAJ vsem! - Novice pa drugič!

Uprava kluba

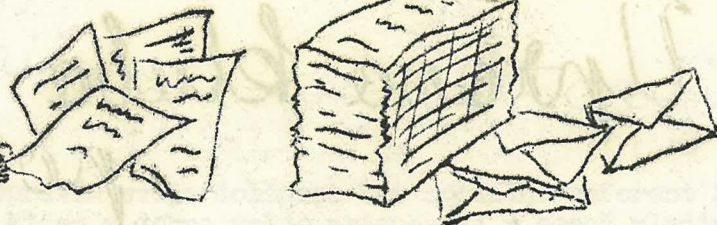
poročila:

- da je bil obisk rojakov in rojakinj na Melbourne Royal Show še kar zadovoljiv in da so prejeli še največ zanimanja člani in članice našega kluba v slikovitih narodnih nošah in so rade volje razlagali in odgovarjali radovednim obiskovalcem na mnoga vprašanja o Sloveniji,
- da je načelnik prireditev g. A. Zakrajšek prejel štiri načelne prijave za zamišljeni božični izlet v Sydney in da pričakujemo še vedno, da se končno odločite tudi Vi in si tako preženete glavobol s premišljevanjem vedno ene in iste misli, kam bi odšli na izlet,
- da se ponovno zahvaljujemo devetnajstori rojakov in rojakinj, ki so nas z obilno mero dobre volje dostojno predstavljali na Melbourne Royal Show, o čemer smo se jim že pisмено zahvalili,
- da bo prvo nedeljo v novembru, to je 1. 9. t.l., kakor vsako leto tudi letos procesija v Sunbury. Odhod bo z avtobusi izpred cerkvice v Burnley-u po slovenski masi. Vabimo Vas na tradicionalno romanje, ki nas iz leta v leto ponovno privabi na vsenarodno versko množično manifestacijo. Prijave sprejema pater Bazilij, 19 A'Beckett Str., Kew, Vic.
- da bo klub organiziral tudi letos tradicionalno Miklavževanje za naše najmlajše dne 6. decembra v Melbourne-u. O točnem času in kraju prireditve Vas bomo obvestili v novemberski številki. Prijave pošljite pravocasnno načelniku prireditev A. Zakrajšku, 32 Truganini Rd., Carnegie. Otroci članov dobe Miklavžev paket brezplačno, ce se bodo pravocasnno javili do 1. decembra t.l., Starši otrok nečlanov pa morajo doplacati prispevek treh šilingov, ako želijo obdarovati svoje otroke s svojimi darili na svečanosti.
- da smo darovali DOM-u cek za vsoto petdeset funtov in smo se tako končno povzpeli preko magične številke 3000 funtov, ki smo jo nakakovali skoraj tri leta. Upamo, da bo šlo naprej lažje. . . .
- da naprošamo vse, ki nam posiljajo denar v kakršne koli prilike, da prilože odrezek Money Order, da lahko dvignemo denar na poštinih uradih,
- da vse blagajniške račune in priloge v zvezi s klubom pošiljati izključno na naslov blagajnika V. Molan, 173 Vere Str., Abbotsford, Vic.
- da ponovno naprošamo za poravnavo zaostalih dolgov vse tiste oglaševalce, ki še do danes niso poravnali svojih obveznosti do nas in se še nadalje toplo priporočamo,
- da znese cena oglasa na celi strani £4, na polovici £2 in cena enotnega oglasa 13 šilingov,
- da bo v mesecu decembru peta obletnica obstaja našega kluba in da naprošamo vse pionirje Slovenskega kluba v Melbourne-u, da nam ob tej priliki pošljejo gradivo o delovanju kluba v prvih razvojnih letih,
- da je vsled nenadne obolelosti g. Franceta Benko opremil 45. številko Vestnika sam urednik,
- da bo urednik sprejemal vse prispevke za Vestnik, ki bo izšel v novembru do vključno 15. novembra in po tem roku ne bo upošteval zakasnelega gradiva,
- da bo naslednji izlet dne 8. novembra t.l. na priznani izletno točko v Hellsville pod že znanimi običajnimi pogoji,
- da bo oktobrska zabava 31. t. m. v Prahran Town Hall, Prahran, ob pol osmih zvečer in da bo tokrat za spremembo igral priznani orkester madžarskih glasbenikov in ste vsi skupaj prav lepo vabljene,
- da naj vsi prejemaniki Vestnika sporoče ob spremembi bivališča svoj novi naslov takoj na Uravo kluba, da ne bo nepotrebnih zaostankov,
- in da bi se dalo še mnogo napisati v tem non-stop slogu, toda zmanjkalo nam je prostora.

Iz pisarne

Tajništva

Na zadnji klubski seji so odborniki zelo plodno razpravljali o raznih klubskih problemih in sklenili sledeče:

Ustvaritev našega težko pričakovanega Doma je zadobila zaključno obliko. Te dni se bo sestal Odbor SKM - a z zastopniki Doma na izredni seji, kjer bodo določili točen potek in način nakupa doma, ki je postal že prepotrebna nujnost pri vedno bolj razvijajoči se klubski dejavnosti. Zbor darovalcev, ki so darovali v sklad za dom £ 1 ali več pa bo postavil piko na i in s svojimi predlogi in idejami o nakupu klubskih prostorov iz obilice ponudb, ki se nam nudijo, izkristaliziral najboljšo.

Razpravljali so tudi o članstvu, s katerim morajo navezati še tesnejše stike kot dosedaj. V te svrhe bodo od tega meseca dalje pošiljali članom in članicam Kluba ob priliki zaplavanja v zakonski pristan kot izraz našega zanimanja in naklonjenosti čestitke v obliki ličnih daril (albumi).

Vsakemu novorojenčku pa bodo ob rojstvu (seveda, če bodo starši prijaviteli ta srečni dogodek) poklonili v spomin na Slovenski Klub Melbourne darilo v obliki srebrne žličke, ki bo nosila vgravirano ime Kluba.

Res izvirne misli, ki poglobljajo in utrjujejo njihove medsebojne odnose.

Izvedeli smo, da je rdeči petelin obiskal našega dolgoletnega zvestega člana g. Pungerčarja z družino in jim upepelil družinsko poslopje, tako da so sedaj ostali brez strehe.

Družina Pungerčar nam je še posebno poznana po izredni prijaznosti in družabnosti, saj smo vsako leto prirejali tradicionalni Velikonočni izlet ravno v čudovito okolje Plenty-ja, kjer so nam nudili na uporabo vse, kar so imeli. Sedaj imamo priliko, da jim povrnemo vsaj v skromni meri njihovo dobrodelnost. Pater Bazilij jim je daroval prvi dar v imenu Kluba - £ 10 in s tem odprl akcijo vsestranske pomoči zavednim rojakom družine Pungerčar. Ob tej priliki apeliramo na vse zavedne Slovence, da darujejo v sklad za pomoč družini na naslov: Pater Bazilij, 19 A Beckett St., Kew/Vic.

Družini Pungerčar pa izrekamo ob nesreči, ki jih je nenadno prizadela, iskrene izraze nasega socustvovanja.

Doletela nas je še ena kratkotrajna izguba. Nenadoma je obolel naš neumorni član g. Benko, ki se sedaj nahaja v St. Vincent Hospitalu. Ko ga je obiskal pred kratkim član Odbora g. Franc Janežič, so bile njegove prve besede, kdo bo opremil oktobersko številko "Vestnika". Potolazil ga je dobil dostojnega namestnika v osebi g. urednika, ki pa se je izrazil sam o sebi, da 'vrag v sili tudi muhe žre'.

G. Benku izrekamo željo, da bi čimprej okreval in se zopet vrnil med nas!

Na zadnji seji je Upravni odbor kooptiral v svojo sredo tudi dva nova člana - ki sta pred kratkim prispela med nas in sicer g. Staneta Zupan in Martina Vengust. Tajništvo jima izreka čestitke ob njunem vstopu v odborniške vrste!

PRIPRAVA NA) SKM Vas vabi na Plesno zabavo v spomin "Martinovanje", dne 31.10.1959 VABLJENI!

Ples, zabava in dobra vinska kaplja

- 8 -

PRIPRAVA NA) SKM VAS VABI NA PLESNO ZABAVO V SPOMIN "MARTINOVANJE", DNE 31.10.1959 VABLJENI!

OD TU IN ONSTRAN OCEANA

G. Marijan Oppelt, bivši predsednik in še vedno neumorni član našega Kluba nam je pred kratkim poslal pismo z vzpodbudnimi mislimi pri naših prizadevanjih za splošen dvig slovenske narodnostne manjšine v Avstraliji, ki stopa po vedno širši in svetlejši poti do zamišljenega cilja — ustvariti tudi na petem kontinentu trdne temelje nadalje eksistence in enakopravnega uveljavljanja v vsakdanjem življenju z ostalimi številnejšimi narodnostimi, ki so že predčasno pognale mocnejše in globlje korenine razvoja.

Čeprav maloštevilna, se je naša rodna sadika, vsajena med mnogimi drugimi na prostnem avstralskem vrtu že močno razrasla in ozelenela in nam daje vedno večja upanja, da bo v bližnji bodočnosti obrodila še bogatejše sadove, po katerih bodo mnogi radi posegali zaradi pravičnega odgoja in zdrave rasti in se zatekali v osvežujočo senco kosatega drevesa, ki najsimbolično predstavlja naš klub, kjer bomo še nadalje res vsi našli čisto sameg sebe brez priliva težke in resne vsakdanjosti.

Priložil je izrezek iz časopisa "Katoliški glas", ki govori o nas. Po kratkem splošnem uvodu je ostali del članka posvečen melbournskim Slovencem. To je menda prvi rezultat pošiljanja "Vestnika" v Evropo. Torej tudi tam, kakor že v Ameriki in Kanadi nam je uspela prebiti led. Sedaj je naša dolžnost, da to zvezo utrdimo — tudi zaradi medsebojne pomoči.

Članek v celoti objavljamo:

V Avstraliji sta dve večji mesti, kjer so tudi naši ljudje naseljeni v večjem številu: to sta Sydney in Melbourne. Slovenski izseljenci v Sydneyu imajo v svoji sredi p. Ambrožiča, ki izdaja v lepem tisku mesečnik "Misli". Tam izhaja tudi polmesečnik "Žar".

Toda na jugovzhodnem delu Avstralije je še eno nadmiljonsko mesto — Melbourne. Tudi tam je danes precej naših rojakov. Ker ne morejo tiskati svojega glasila, ga razmnožujejo na ciklostil. Naslov mu je "Vestnik" in ga izdaja Zveza slovenskih klubov. Izhaja že četrto leto. Iz tega vestnika zvemo, da tudi v Melbournu mislijo na lasten Dom in, da so z nj zbrali že £ 2.660 (okrog 4,800.000 lir). Dalje, da po vseh naselbinah zelo radi pojejo in igrajo ter da imajo večje število prosvetnih klubov in društev.

(Dalje str. 10)

▶ NAŠ DOM ◀

Slovenski klub Melbourne	£ 50
Neimenovani, Eaglemont	£ 10
Ivan Lazar	£ 5
Stislav Vrbnjak	£ 5
Leopold Javk, hran.	£ 1
Družina Janez Bogataj, Gippsland, hr.	£ 0.10
Gospodična Angela Lauko, hran.	£ 1. 1

Vsem darovalcem — iskrena hvala!

G. Ivan Lazar, ki je pred kratkim prispel v Avstralijo, je ob priliki darovanja omenil, da bo nepozabno gozivetje v njegovem življenju, ko je našel na avstralskih tleh kot prvi pozdrav "Vestnik", ki ga je kot varren vodič nepoznanega in osamljenega privedel v prijazno okolje družine Čar — Hartman in simbolično povdarja, da mu spomin na prvo kosilo pri gostoljubnima družinama ne bo nikdar zbledel v spominu. Pri tem dogodku se nam utrne svetla misel, kako je lepo občutje, ki te preveva ob sličnih dogodkih, ko si utiraš prve korake v tujem svetu..

Za Dom so darovali:

Stanje v blagajni £ 3025/14/9
odseka DOM; dne 18.10.59.

Slovenci... (s str. 9)

Nekateri so se že osamosvojili in odprli lastne delavnice ali trgovine. V Melbournu so naslednje tvrdke: Mesna trgovina Čar John, tiskarna Simon Špacapan (brat naših tiskarjev Budin — Špacapan v Gorici), frizerski salon Maria at Phill Ann, mesarija John Hojnik, foto atelje Paul Nikolić, radiotehnik Tone Slavič, gradbeno podjetje Martin Širca, ekspedicijsko podjetje dr. Jure Koce, krojaški salon A. Matulaj in drugi. Že samo iz teh nekaj imen je videti, da so melbournški Slovenci podjetni.

Dobivajo tudi vedno nov naraščaj. Skoraj z vsako ladjo dospejo novi rojaki. To so po večini mladi ljudje, ki si ustanovijo kaj kmalu lasten dom, posebno če dobijo zaročenko iz domovine.

Vsled tega je kronika bogata poročil o porokah in seveda tudi o krstih. Vendar se sredi življenja oglašča tudi smrt. Tako se je pri delu v gozdu ponesrečil Albin Tomšič iz Zagorja pri Šempetru na Krasu. Zapustil je ženo ter sinčka.

Tudi zabavajo se radi Slovenci v Melbournu, a so prav tako usmiljeni in si radi pomagajo v nesrečah.

"Katoliški glas" 30. 7. 59

Knjižno obzorje

Državna založba Slovenije je izdala v posebni zbirki Piscii mladega rodu dela mlajših pesnikov in pisateljev. Izšla so dela: Smiljan Rozman, Obala, roman; Tone Pavček, Sanje živijo dalje, pesniška zbirka; Marijan Rožanc, Mrtvi in vsi ostali, novele; Vladimir Kavčič, Ne vračaj se sam.

— Glasbeno — narodopisni institut v Ljubljani je doslej izdal dve knjigi o slovenskih ljudskih plesih, "Slovenski ljudski plesi na Primorskem" in "Slovenski ljudski plesi na Koroškem". Obe knjigi, opremljeni s številnimi crteži in fotografijami, imata opombe in podatke v slovenščini in angleščini. Zapisi melodij in opisi plesov druge knjige so delo pokojnega Franceta Marolta. Zbirka ima namen ohraniti in priklicati spet v življenje stare ljudske plesne.

— Novi slovenski pravopis, ki ga je pripravljala Akademija v Ljubljani, je izšel pri Državni založbi. Glavna dela sta vodila Institut za slovenski jezik in Zavod za kulturo slovenskega jezika. V glavnem uredniškem odboru so sodelovali dr. Anton Bajec, dr. Rudolf Kolaric, dr. Mirko Rupel, dr. Anton Sovre, dr. Matevž Šmalc, dr. Fr. Tomšič in Josip Vidmar.

— Založba "Kmečka knjiga" v Ljubljani je morala prenehati s koncem leta 1958, kakor je leto poprej Slovenski knjižni zavod. Tisk založbe je prevzel nov oddelček za tisk in propagando pri Glavni redni zvezi LRS v Ljubljani.

To in ono iz Slovenije

"Katoliški glas", tednik v Gorici, piše, da je bil univerzitetni prof. dr. A. Slodnjak v Ljubljani brez posebnih postopkov upokojen. Tako je ljubljanska univerza zgubila slavista, čigar sloves je segel daleč čez meje. Upokojitev v Sloveniji si razlagajo s tem, da je Slodnjak napisal knjigo o slovenskem slovstvu, ki je izšla pri berlinski založbi De Gruyter. Avtor je bil pri pisanju še bolj objektiven in je med slovenskimi literarnimi ustvarjalci navedel tudi imena Balantiča, Mirka Javornika, Narteja Velikonja in med deli Preglja navaja tudi knjigo "Moj svet in moj čas", ki jo je izdala Slovenska kulturna akcija v Buenos Airesu. Njegovo mesto na univerzi je prevzel dr. Tine Logar, medtem ko so Slodnjaka povabili profesorji beograjske univerze, da naj pride predavati na filozofsko fakulteto.

— Na kirurški kliniki v Ljubljani so v maju prvič uporabili "umetne ledvice". Glavno osnovno aparaturo so pred časom nabavili v tujini in je trenutno edina tovrstna naprava v Jugoslaviji, dodatne aparature pa so izdelali v delavnicah kliničnih bolnišnic. Prvo operacijo so izvedli zelo uspešno in pacient se je po treh tednih zdravljenja vrnil zdrav domov.

— V Mariboru so bile pred kratkim velike slavnosti za stoletnico, odkar je škof Martin Slomšek premestil sedež lavantinske škofije iz Št. Andraža na Koroškem v Maribor. V ta namen so popravili tudi veličanstveno gotško stolnico. Izvršni svet LRS je izdal iz republiških proračunskih rezerv dodatni kredit 4 milijone dinarjev za gradbeno dela na mariborski stolnici.

SLOVENSKEGA slovstva

RAZVOJ SLOVENSKEGA KNJIŽNEGA JEZIKA

V drugi polovici 6. stoletja so naselili današnje slovensko jezikovno ozemlje in še čez Dravo alpski svet tja do Donave ter na vzhodu Panonijo novi prebivalci — Slovani. Bili so to predniki današnjih Slovencev. Jezik, ki so ga govorili ob naselitvi, je bil narečje praslovanskega jezika in se je le malo ločil od narečij, ki so jih v tistih časih govorili drugi Slovani. Na novem ozemlju so naleteli na Kelte, Ilire in na romanizirano prebivalstvo. Ta tuji živelj je med Slovani kmalu izginil. Nova geografske in politične razmere so pospeševale nastajanje zaključenih enot; te enote so živele osamljeno in so bile med sabo le v rahlih zvezah. Vpliv tujega življa, posebna oblikovitost novega ozemlja in svojevrstne razmere v novem političnem in socialnem sestavu, vse to je vplivalo na razvoj jezika. V jeziku so se zmeraj bolj kazali novi pojavi. Nekateri med njimi so bili značilni še za vsa južnoslovanska narečja, drugi spet so zajeli samo tisto ozemlje, na katerem so živeli predniki Slovencev, ali pa celo samo del tega ozemlja. Na ta način je njihov jezik doživljal dvojen, vendar vzporeden razvoj: skupaj z drugimi južnoslovanskimi narečji se je zmeraj bolj oddaljeval od skupnega slovanskega jezika, hkrati pa je postajal zmeraj bolj slovenski, to se pravi, da so se v njem razvijale tiste posebnosti, ki današnjo slovenščino ločijo od drugih slovanskih jezikov. Do 9. stoletja je razvoj že toliko napredoval, da odslej lahko govorimo o samostojni slovenščini. Ta prvotna slovenščina ni bila popolnoma enotna, ker so že takrat, ko je nastajala iz južnoslovanskega narečja, nastajala hkrati tudi v svojih zametkih narečja. Razlike med posameznimi narečji so bile takrat seveda še zelo majhne, v prihodnjih stoletjih pa so se poglabile in pripeljale do današnje močne razčlenjenosti v jeziku.

Brižinski spomeniki so zapisani v taki prvotni slovenščini, kakor se je bila nedavno razvila iz praslovanskega narečja. Narečne posebnosti so skoraj nezaznavne, v glasovih, oblikah in skladnji pa je še veliko takega, kar spominja na praslovanščino. Besedni zaklad je še čist in niso še prodrle vanj nemške tujke. V naslednjih spomenikih (v celovškem, stiškem, beneškoslovenskem) ni več tega starega jezika, napisani so že v narečjih nove slovenščine, ohranjeni pa so še nekateri arhaizmi, ki segajo potem tudi še v knjižno slovenščino. Ker je dotlej nemška politična in gospodarska kolonizacija med Slovenci že močno napredovala, ni to ostalo brez sledi v jeziku. V besednem zakladu je že veliko tujk in te tujke so pozneje prešle iz živega govora tudi v knjižno slovenščino in ostale v njej prav do začetka 19. stoletja.

Doba pismenstva ni ustvarila tradicije v pismenem jeziku. Pisci ohranjenih spomenikov niso vedeli, da je že kdo pisal pred njimi kaj v slovenščini, razen tiste predloge, iz katere so mogoče sami prepisovali. Zato je tudi vsak izmed njih pisal z drugačno grafiko: vsak je hotel na svoj način za glasove slovenskega jezika prilagoditi znamenja tujega črkopisa. Takšen način slovstvenega dela seveda ni mogel ustvariti pisnega jezika in so morali priti veliki dogodki, da so Slovincem dali knjigo in z njo hkrati tudi knjižni jezik.

o o o

(Nadalj. prihodnjič)

OPOMBA UREDNIŠTVA:

V zadnjem času se je mnogo posameznikov in društev širom Slovenije trudilo, da bi oživilo že dalj časa trajajočo preskromno dejavnost na področju zgodovine slovenskega slovstva z novim širšim delom, ki bi si s primerno obdelavo utrla pota v vse sloje občinstva doma in tudi po svetu in tako odpomoglo jasnejšemu vpogledu in obravnavi gospodarskega, verskega, kulturnega in političnega ozadja našega literarnega razvoja in nam tako razsvetlilo zanimivo slovensko literarno preteklost ilustracije.

Leta 1956 smo Slovenci končno dobili prepotrebno delo Zgodovine Slovenskega slovstva in hvaležni smo Slovenski Matici, da je omogočila izdajo s tako obsežnim gradivom ob dragoceni pomoči mnogih najvidnejših vrhov kulturno-prosvetnega, literar-

(Dalje str. 12)

Moja zgodba

Janko Vesenjāk

V majhnih mestih se ljudje dolgočasijo. S tem nočem reči, da so prebivalci velikih mest drugačni. Nikakor ne. Povsod po svetu je dolgega časa na pretek, toda v majhnih mestih je ta krepkost posledica nesmisla, izvitega iz časa in zelo razširjena. Da, da, krepkost biti brezpomemben in dolgočasen je brez dvoma krepkost. Na primer moj bivši šef po činu kapetan, star in cenjen vojni uslužbenec. Bolj neznatnega in pustega človeka ne najdete niti na enem kontinentu in vendar so ga vsi znanci cenili kot preudarnega in izkušenega moža. Hodili so k njemu po nasvete, ki jih nikdar niso dobili.

Še dobro se spominjam slaščičarja Brkiča. Nesrečnež je pred leti zašel v hudo stisko. Ženo je popadla huda muha in začela je letati in popivati z mladimi fanti. Kaj vem, kaj jo je pičilo? Mož je hodil vsak dan k mojemu šefu, ki se je najbolj odlikoval po izvirnem domačem imenu Krempelj. Mislil je o njemu, da je kakor čarovnik, ki naj napravi čudesa tam, kjer se konča človeška modrost. Kako naj preprosto Krempelj stori čudež? Čeprav ga je potolažil s plehkim in neslanim rekom, da "baba je baba, najboljša je slaba!" Vendar je bil slaščičar zelo, zelo potolažen in ko je ženo čez leto dni zopet srečala pamet, je srečni soprog na vse pretega hvalil Krempeljevo modrost. Smešna ugotovitev, da je bil gospod Krempelj nadvse zanimiva osebnost prav zato, ker je bil tako zelo nezanimiv. Spominjal me je na kos pohištva ali na kip kakšnega dostojanstvenega vojskovodje. Predvsem pa ni kazal potrebe častihlepnosti, ker je bil zelo skromen. Pri njem sem živel že od takrat, ko sem se prelevil v častnika in nastopil službo prvega častnika dvanajstega odseka v istem polku njegove brigade in vendar se v vsem tem času ne spominjam, da bi bil kdajkoli spregovoril več kot deset besed hkrati. Če jih je, se naj ne pišem več Vesenjāk marveč Lažnjivec! Sicer pa Krempeljeva molčečnost v moji zgodbi ni nič kaj pomembna. S tem skušam namreč slediti nekaterim čitateljem, ki so prepričani, da je nekaj boljše od nič in, da je tisoč funtov več kot petsto. Razen tega, da je uvod najtežji del literarne tvorbe in zato, ker se ne da vsakokrat zapisati enostavno: Nekoč je živel... ali pa Agata je bila debela babica...

Tu, dragi bralci, je potrebna izvirnost in kdor hoče biti izviren, ne sme zapisati: Nekega dne... marveč ... in preko spiralnih sanj se je razbesnelo sivo nebo...

Ali pa naj stori kakor jaz in prične z molčečnostjo nekega vojnega uslužbenca, konča pa kjer se mu ljubi.

Kakor jaz z mladim dekletom in zadnjim nesmisлом. Tako gospod Krempelj s pričujočo zgodbo nima drugega odnosa, kakor da stoji na njenem začetku. Zdaj ko je vrli častnik pognal kolo moje domišljije, ga prepuščam bralčevim mislim in ako ga bom še kdaj omenil, ga bom le zato, ker je vendar čudno, kadar pripelje pisec članka pred bralca osebo, toda jo prehitro zapusti. To bi bilo slično, kakor povabiti nekoga na obisk in mu nato, ko je odprl vrata in stopil v predsobo, reči: No, le pojdi sedaj lepo domov! In kaj je to? Nič drugega kot neotesanost!

Nekega dne sem bil kakor običajno zopet pri svojem delu. S Krempeljem sva pisala, radirala in radirala ter pisala in zopet radirala in nato ponovno pisala. Slišalo se je škrtanje peresa in brenčanje muh; črnilne kapljice so tiho padale na tla. Vse je nič, sem pomislil, ko sem hitel skozi cestni vrvež, ob pogledu na moža z otožnim obrazom. Davi se mi je uredi množice v mestu nasmehnilo deklet v modri jopici. Velike sive oči je imelo. Spominjajo me na magično oko Philipsovega radija z desetimi cevmi in plastičnim zvokom. Deklica bo umrla, sem pomislil. O tem ni nobenega dvoma, črnilne kapljice pa bodo še naprej padale izpod mojega peresa tiho na tla in h Krempelju bom še tudi kdaj prišel.

Kaj je to — smisel življenja? Dekle se bo strnilo z večnostjo in ostal bo le spomin na njo. Če sedaj natanko premislim vso stvar, bi sploh ne bilo potrebno, da se je to deklet sploh kdaj rodilo. In če se je že rodilo, mar bi ne bilo bolje, če bi umrlo takoj po rojstvu, kakor da trideset let in več trpi brez višjega smisla.

Poprosilo me je za vžigalice, ko sem stal na robu pločnika in prešteval okna na sosednji hiši. Vžigalic nisem imel in postregel sem ji z vžigalnikom. Izmed vseh

Moja... (s str. 13)

oken, ki sem jih prešteval, je bilo razsvetljeno samo eno. Bil sem ravno priprav-
ljen, da se oddolžim na licu moža z otožnim pogledom, ker me je namreč nesramno su-
nil pod rebra in se niti oprostil ni.

Sedaj sem se prepustil krmarjenju misli in se zagledal na vrata, ki so se odprla in
vstopilo je dekle v modri jopici. Krempelj je molče urejeval še nerešene probleme
polka. Muhe so brenčale in neka stranka, ki je čakala na moje usmiljenje si je čis-
tila nos. Dekle v modri jopici je stopilo k meni in me vprašalo, če ji lahko postre-
žem z nekaj vprašanji. V njenih očeh je žarel poseben ogenj in zdelo se mi je, da
gleda vame s pogledom neonskih svetilk. Skozi zenice se ji je zvijala melodija, me-
ni že dobro poznana. Takrat sem jo srečal tretjič. Predno je odšla, mi je zaupljivo
prišepnila, da ljubi večerne sprehode.

Bralci bodo lahko uganili, da sva se poslej večkrat sprehajala v bližnji okolici
našega mesta in da je moja roka mrtvo ležala v njeni, da sem ji bil igrača in, da
mi je bila uganka.

Potem mi je nekega dne povabila v svojo sobo. Sedla je na udoben kavč in mi namigni-
la, naj prisedem. Vendar nisem sedel. Obstal sem pri oknu, gledal na cesto in pre-
števal avtomobile. Vprašala me je, kaj vidim in odgovoril sem ji, da ne vidim ničes-
sar, kar me ne bi spominjalo na nesmisel življenja. "Mimo teko potoki ljudi," sem
ji rekel z ubitim glasom, "vsak nekaj hoče in vendar ne gre nikamor drugam kot na-
ravnost v grob."

"Sedi k meni," je rekla. "Ugasnila bova luč in gledala odsvit večerne zarje, ki ža-
ri v okenskih šipah kot rdeče vino."

"Moje srce je podobno razbiti čaši," sem ji odgovoril. "Tisoče težkih problemov ga
je razpraskalo. Mesto krvi se po mojih žilah pretaka črnilo in težki vojni plani."

"Sedi k meni," je ponovila. "Pogovarjala se bova o bodočnosti. Dan že umira, toda
še niti enkrat me nisi poljubil."

"Bodočnost?" sem rekel in pritisknil čelo na steklo. "Bodočnosti ni. Moja bodočnost
so vojaška povelja in njihova izvrševanja. Takšna, ki so pametna in takšna, ki niso.
Moji poljubi imajo okus po ostudnem črnilu."

"Sedi k meni," je ponovila še enkrat. "Moje srce je prepolno upanja in nikogar ni-
mam, da bi mu ga darovala."

"Moje srce je razbita čaša. Kako hočeš vanj natočiti vina? Moje srce gori kot bak-
lja. Kdo ga bo pogasil? Moje srce je podobno koščku zgrbančenega usnja, podobno je
praznemu ognjišču. Plamen ga gasi s plamenom."

Bralci vedo, da žive pisatelji člankov, ki takšne dialoge razpletajo v nedogled,
česar jaz ne bom storil, čeprav bo zgodba zgubila s tem izraziti značaj proze. Na-
dalje vedo, da je zdaj deklica v modri jopici vzdihnila in vzdignila obrvi, kar se
opazil, čeprav je bilo temno v sobi, ker je deklica ugasnila luč, da bi gledala ve-
čereno zarjo. In nič ni lažjega, kakor uganiti, da sem obstal pri oknu in da je de-
klica na kavcu še vedno zaman čakala. Takšne situacije imenujejo statične, njih vse-
bino pa resignacijo mladega človeka.

Ker pa nihče ne more stati pri oknu poljubno število število ur, sem se počasi obr-
nil na peti desne noge, stopil k deklici in ji rekel: "Ničesar ne morem storiti,
kajti na meni leži mora dvajsetega stoletja, ki mi nenehno šepče v uho, da je ne-
smiselno vse, kar me obdaja."

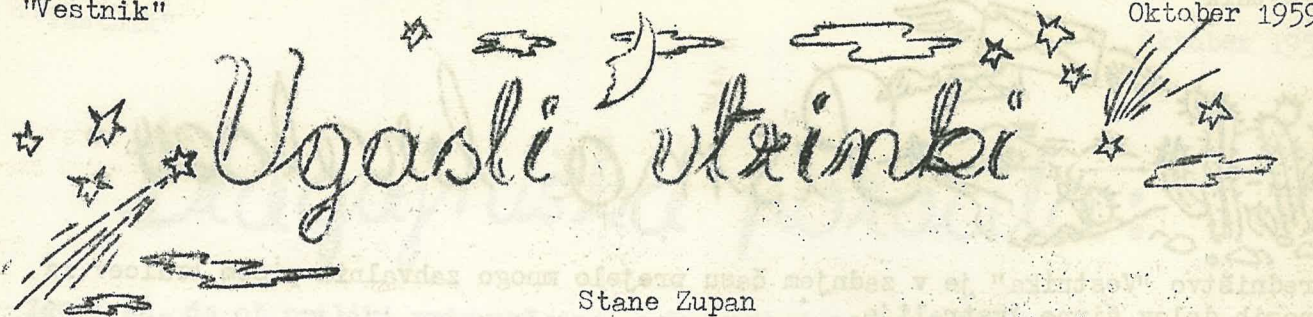
Deklica je verjetno nekoč spoznala nekaj modernejših mladeničev, ker se ni zasmaja-
la, zavila oči in rekla s praznim glasom: "Vzemi me, saj je vseeno, ali se pretaka
po tvojih žilah črnilo ali deževnica: vseeno je, če je tvoje srce podobno razbiti
čaši ali zavrženi denarnici; vseeno je, če imajo tvoji poljubi okus po črnilu ali
šamponu; če ima življenje končni smisel ali ga nima."

Pred tremi leti bi jo nemara vzal, ker so moški običajno osvajali ženske like v
svojih izpovednih delih.

Letos je seveda položaj drugačen. Ljubezen je napravila velik razmah, o čemer ni
dvoma. Zatorej je nisem vzal, marveč sem rekel: "Ničesar ni več, česar ne bi poz-
nal v ljubezni in zame ni več skrivnosti mladega človeka v življenju. Pot pred me-
noj je ravna, a vendar težka ter enolična.

Čakam samo še smrti, da spoznam poslednji nesmisel človeškega življenja.

Ugasli utrinki

Stane Zupan

(Nadaljevanje)

Bila je pretirano strastna in zdelo se mu je, da je imela temu primerno zgrajeno tudi telo. Po rokah in nogah je bila posuta z mikavnim komaj odganjajočim puhom, v zavest pa se ji je vedno in vedno vračal zal strugar, ki jo je prelisičil in potem zapustil.

Nekoč sta plesala na Taboru in orkester je čudovito prelival otožne melodije Modrega tanga v razburkano reko mladih ljudi, ki so polni upanj sanjarili o včasih tako težko dosegljivih željah. Nelly je izžarevala tako sproščenost in predanost, da bi od radosti splaval visoko med sinje oblake, kjer vlada tihota in neskončnost. V razmišljajočo zavest so mu nepričakovano kakor iz zamišljenih dalj padle tihe

besede z vprašujočim prizvokom po njegovem trenutnem počutju. Razumel je prefinjeni pomen njenega vprašanja in nenadoma mu je zmanjkalo trdnih temeljev za gradove, ki si jih je risal naivno na varljivo belino neopredeljene duše. Zmanjkalo mu je naravnih izvirov, ki se pretakajo v sovrstnikih istega pokolenja in prvič je začutil vpliv neozdravljive bolezni, ki se je pričela že pred leti plaziti zvesto okoli njegovih misli. Zavedel se je v trenutku razsvetlitve, ki mu je pričaral v kretnje odsev časa, v katerem se je pričel nemočno spreminjati v usahli vrelec, da je njegova srečna zvezda že davno zatonila za neznanimi obzorji. Podzavestno je zasovražil vrvenje okoli sebe; njo, ki je kot zreli sadež zanihala okoli njegovih osteklenelih oči, in samega sebe, ker mu je hrbtenica ječala pod težo nezaželjenega bremena, ki ga bo moral ponesti v nedognanost tujine. Odgovoril ji je z neslano šalo, ki mu je potrdila črnogledost v vsem in dokončno razbistrila pojme o minljivosti še tako čistih navad, ki odlikujejo ljudi brez domišljije in iluzij; ljudi, ki jih še ni načel zob časa vsled njihove zdrave preprostosti. To je bil tudi konec, kajti naslednjega dne, ko sta se ponovno srečala v Zvezdi, kamor je prišel pod vplivom že odmirajoče navade, mu je vtisnila v spomin, da je naloga vseh, ki jih oblikuje znanost, marljivejše pronicati v njene tajne, medtem ko so misli, ki se kot trte ovijajo okoli deklet, ovira pri razvoju.

Kakor da je narava razumela njegovo nedognano bol, ki ga je prevzemala ob slovesu. Iz nabrekle oblačne mreže je žalostno rosilo in še dolgo je trajalo, da so mu neštete deževne kaplje izmille iz obupane zavesti njene žgoče besede.

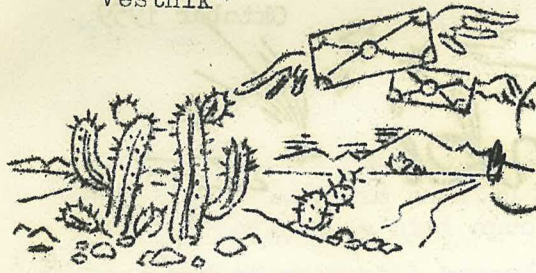
Hlastno si je zaželel samote in kot premetava nagajivi veter drevesno listje brez cilja sem in tja, tako ga je zanašalo po ozkih ljubljanskih ulicah, grobo tlakovanih z kamenjem, dokler se ni slučajno uzrl v ogledalu Tivolskega jezera poleg gladko počesane vrbe žalujke, ki se je z žalostno povešenimi vejami stapljala z gladino in pretakala v umetni bazen večno žalost. Preko nizke lesene ograje je zanihal proti srebrnini, ki jo je razsipavala na svojem večernem sprehodu molčeča Luna.

Iz očesnih koticov sta se mu utrnili dve solzi in počasi zdrseli po licih, da se združijo s tisoči solzami, ki so nekoč v sivi davnini ustvarile Tivolsko jezero. Zazdelo se mu je, da sta se solzi spremenili v snežno beli labodji par, ki se je zazibal pred njegovimi strmečimi očmi. Začudeno je labodji par opazoval negibno gmoto, ki je visela preko ograje in kalila simetrijo vsakdanjosti. Zazdelo se mu je tudi, da se mu priklanjata z vitkima vratovima, ki sta se kmalu zatem spojila v beli križ...

Okamenel je groze, ki ga je vsega prepojila kot nekoč v obubožani Bosni, ko ga je obkrožalo krdelo izstradanih volkov. Beli križ mu je kmalu začel uhajati iz ukletega pogleda in kmalu utonil v zasanjanem mraku. Kot, da so popokale okoli njega nevidne spona, se je vzravnal, razgalil otožne misli in počasi pozabljal.

Od takrat naprej ga spremlja pri vedno novih in novih posegih v okvir življenja spomin na tivolski prizor kot opomin z neba in s stisnjenimi ustnicami in zasanjanim pogledom prehaja iz dneva v mesec, iz mesca v leto in iz leta v razgaljeni čas...

Pisma bralcev:

Uredništvo "Vestnika" je v zadnjem času prejelo mnogo zahvalnih pisem bralcev iz mnogih delov širne Avstralije.

Emotni motiv, ki veje iz njihovih čestitk, je želja, da bi se glasilo še nadalje uspešno v vsaj isti obliki kot dosedaj utiralo pota v njihovo sredino, kajti le tako bodo lahko ostali vsaj v manjši meri zvesti slovenski besedi in dobili tako skromen vpogled v pestro dejavnost slovenskega življa, ki lahko uspeva v eni izmed organiziranih enot.

Zahvaljujemo se vsem, ki so nam skušali z nasveti in vzpodbudnimi besedami olajšati delo pri urejanju našega skromnega glasila, ki je šele pred štirimi leti ugledal luč sveta in je od takrat pa do danes prehodil že lep kos poti, končno preko avstralskih meja preskočil razsežne vodne planjave in kot ozek svetlobni žarek posvetil tudi na druge kontinente.

Izmed kopice pisem smo izbrali najznačilnejše, ki jih danes delno ali v celoti objavljamo.

Ur.

VICTORIA

Gippsland. — Žal mi je, da mi čas ne dopušča, da bi lahko obiskal Vaš klub in se Vam osebno iskreno zahvalil za redno posiljanje "Vestnika", ki ga vsak mesec težko pričakujem in mi je kar žal, da glasilo ne izhaja vsaj dvakrat mesečno. "Vestnik" mi je zelo, zelo pri srcu in sem srečen in ponosen tukaj, v zapadnem delu Gippslanda, da sem naročnik lista, ki nima ničesar skupnega z vmešavanjem v kakršnekoli politične stranke. Razveseljivo je dejstvo, da se ne ravnete po drugih časopisih in ne objavljate tisto, kar je bilo že pisano v drugih slovenskih časopisih širom zemeljske oble, temveč črpate vsebino iz tukajšnjega življenja. Ne bom se spuščal v nekakšno kritiko in s tem kvaril ugled "Vestnika" in bom rajši prepustil ta problem drugim, ki jim je tako početje bolj pri srcu, ter se povrnil k našemu zares klubskemu glasilu, čeprav je le-ta "samo" ciklostilsko razmnožen in smo lahko tembolj ponosni nanj, kajti v njem so večinoma le dela izpod peresa piscev domačega loga, ki vsak po svoje opisujejo doživetja v stari in novi domovini. Ta bralca tako pritegnejo, ker večkrat uzre iz njih svoj lik in pri tem pomisli na svoje delo in življenje, a pri tem niti ne opazi, da je že na koncu "Vestnika" in da se mora do prihodnje številke posloviti.

Toda vsaka nova številka je novo doživetje.

Upam, da boste vztrajali na temu stališču delo tudi v bodoče in da Vam bo uspelo dokazati delo, na katerega gledajo in opi-

sujejo nekateri le na principu domišljije, a jim pri tem niti za drobec ni poznano Vaše delo.

Pri vseh Vaših naporih Vam želim obilo sreče in uspehov za uresničitev ciljev, katere ste si zadali za blagor in ohranitev slovenstva daleč izven rodne grude.

Načelno pa mislim, da Vaše delo ni delo za pisane diplome, temveč delo, ki mu žrtvujete prosti čas in veselje za dobro Slovencev, ki smo se razgubili po morju tujine.

Lep pozdrav in željo k polnemu uspehu Vam želi klubski prijatelj - J. Vesenjaka

NEW SOUTH WALES

Woollahra. — ... Kar se tiče "Vestnika" lahko prav tako mirno rečemo, da vrši na svojem polju in v manjšem okviru prav tako svojo slovensko vlogo. Prav gotovo je marsikateremu Slovincu v uteho in v informacijo. Oni, ki količkaj ve o tehniki in financah tiska, bo prav gotovo cenil napore ljudi, ki nam ohranjajo našo besedo v tujini...

S slovenskim pozdravom L. Urbančič.

WESTERN AUSTRALIA

Perth. — ... Čestitam Vam na lepo urejevanem časopisu, ki prinaša zanimive članke in aktualne vesti.

Vas prav lepo pozdravlja Vaš vdani

dr. J. Koce

Blagajniška poročila:

Zgodi se, da ob priliki pripravljanja nekaterih izletov dobimo prijave večjega števila ljudi, od katerih jih mnogo na dan odhoda 'poje' besedo z samoizgovorom, da beseda ni konj. Pri tem ne smemo pozabiti za njihovo uvidevnost, ki nam bo prihranila marsikatero nepotrebno stroško, kot na primer ob priliki sijajno uspelega izleta na Phillip Island, ki je pokazal izgubo skoraj 'celega' funta. Izguba gre na račun vrljivo delno oblačnega nedeljskega jutra, ki se je zatem spremenilo v čudovito sončno. Tudi v tem slučaju je obveljalo, da je po toči prepozno zvoniti in je mnogim še danes žal, da se izleta niso udeležili, saj so bili izletniki tako zadovoljni, kakor že dolgo ne.

Izleta se je udeležila tudi skupinica geelongskih Slovencev, ki so se kar hitro vživeli med nami. Želeli bi, da nas ob sličnih prilikah še obiščejo. Uspeh bo dvojen: izmenjavali si bomo izkušnje in tako še bolj utrdili prijateljske odnose.

"Vsi so prihajali, le njih ni bilo". Namreč Stanka in Jožice Šajnovič, ki sta se medtem že preko otočja Fidži in honolulskih otokov, odkoder sta nam poslala lepe pozdrave, bližala zadnjemu cilju — Canadi. V spomin na prijeten nedeljski dan smo jima poslali lično razglednico s podpisi izletnikov z željo, da bi jo sprejela kot naš prvi pozdrav na tujih tleh.

Plesna prireditev "Cvetoča pomlad" je povečala iznos v klubski blagajni za čisti dobiček v znesku £ 77. 6. 7. In res, se sedaj lahko počuti človek cvetoče, ko vidi, koliko dobrih del bo zopet opravil socialni referent pater Bazilij, ki je prejel celotni znesek v socialne svrhe.

Daj — dam povzroča na naših prireditvah večkrat preburno kri, čeprav se vsi zavemo, da poklanjanje vstopninskih prispevkov pomaga kriti tisočero drobnih stroškov dobrodelnosti iz dneva v dan. Pater Bazilij je od prejete vsote že pričel deliti denarni blagoslov premnogim potrebnim. Tako je v imenu kluba podaril vdovama ge. Kreitner in ge. Zupančič po £ 10

Tako vsakodnevno potrjujemo, da je res namen kluba lajšati rojakom težave pri prehodu v novi način življenja; vsestransko pomagati rojakom in jim priskočiti na pomoč v gmotnih težavah; ..., kar nas iz dneva v dan opominja izvleček iz klubskih pravil na hrbtne strani članske izkaznice.

FINANČNO POROČILO PLESNE ZABAVE "CVETOČA POMLAD", prirejene dne 26. septembra 1959.

Vstopninski darovi	Dohodki:	Izdatki:
Jedača in pijača	137. 2. 3	
Cigarete	117. 13. -	80. 0. 3
Nageljčki in dekoracija	2. 18. -	3. 17. 4
Fotografski prispevek tvrdke "Photoreport"	16. 9. -	15. 8. -
Licence, vebila in poštnina	2. -. -	
Najemnina za dvorano, mize in ostalo		19. 6. 8
Orkester		44. -. -
Uničeni inventar		30. -. -
Prevozni stroški		1. 5. -
Drobnarije		4. 16. 6
Vrednost ostalega blaga		1. 1. 3
Čisti dobiček	19. 4	77. 6. 7
	Skupno £ 277. 1. 7	277. 1. 7

Melbourne, 2. oktober 1959.

Blagajnik:
Vinko Molan, 1. r.
(Dalje str. 18)

Naši ... (s str. 18)

pozdravljam v svojem in v imenu našega kluba. Pišem pa Vam v imenu našega kluba, ki bi želel tesnejšo povezavo z Vami, oziroma bi se rad kot klub istih ciljev in namenov priključil klubom Vaše Zveze slovenskih klubov.

O tem smo imeli precej govora na naši zadnji seji dne 26. septembra t.l., kakor smo o tem govorili že mnogokrat prej, zlasti ob zadnjem obisku g. Verbiča. Izmenjali smo tudi nekaj pisem, zadnji je bil z ozirom na gostovanje "Starih grehov", ki ga žal nismo mogli izvesti. (V istem pismu smo odgovorili tudi z ozirom na Vestnik, ki ga zaradi finančnega stanja ne upamo naročati za vse člane.) Morda je bil v tem vzrok, da ste pismo razumeli kot našo odklonitev pristopa k Zvezi in nanj nismo dobili odgovora. Vendar temu ni tako. Danes bi radi ponovili našo željo:

1. Da postane nas Slovenski klub Adelaide član Zveze slovenskih klubov, s sprejetjem vseh pravil in dolžnosti.
2. Da dobimo čim prej pravico do članskih izkaznic, za katere smo prosili že v zadnjem pismu, pa jih zaradi nesporazuma še nismo sprejeli. Ker imamo možnost natisniti popolnoma enake izkaznice, bi jih dali natisniti sami ter s tem razbremenili Vaše delo in stroške. Izkaznice bi želeli v drugačni barvi kot Viktorija
3. Da bi prejeli za enkrat deset izvodov "Vestnika". Čim bi uredili članstvo, se bi to število verjetno povisalo. Obenem bi začeli vanj tudi poročati o svojem skromnem delovanju.
4. Ne bi si upali zadati obveznosti, da bi mogli poslati delegata na Zvezno skupščino ali na kako drugo Zvezno konvencijo, ker smo pač preveč oddaljeni. Upamo, da bi se mogli s tajništvom Zveze kako pogovoriti, da bi delegirali kako znano osebo živečo v Melbourne-u, oziroma v Viktoriji, da bi zastopala našo organizacijo.

Vemo, da bi naše včlanjenje v Zvezo slovenskih klubov samo ojačalo našo skupno fronto za narodno kulturno in socialno delo. Sami smo šibki; že zavest, da smo včlanjeni v skupnost klubov, bi bila za nas močna opora. Vaš oz. Vaša zveza od vsega početka nepolitična organizacija, je naša edina pot v Vašo skupnost.

V pričakovanju Vašega pozitivnega odgovora Vas iskreno pozdravljamo. Ker ne vemo naslova tajništva Zveze, pošiljamo pismo na Vas z željo, da uredite vse ostalo.

Adelaide, South Australia,
27. septembra 1959.

Za Slovenski klub Adelaide

Danilo Kresevič l.r.
predsednik SKA.

SLOVENSKO SOCIALNO DRUŠTVO "PLANINKA":

V Brisbanu, glavnem mestu zvezne države Queensland, deluje še eden izmed mnogih slovenskih klubov in društev, razstresenih po širni Avstraliji -- Slovensko socialno društvo "PLANINKA", s katerim pa nismo mogli obdržati niti šibkih pisemskih vezi, ustvarjenih pred leti, ki so se kot drabne niti pretrgale brez posebnih vzrokov.

Iz poročil rednega letnega občnega zbora, ki jih je podal tajnik dne 2. maja t.l. razberemo, da šteje društvo trenutno nekaj nad petdeset članov, kar bi bilo okoli četrtno tukajšnih Slovencev. Razmerje med staro in novo naseljenci je kot brat do sestre in to še bolj pripomore k skupnemu soglasju. Priredilo je sedem družabnih večerov z dobrim obiskom! Društvo uspešno vodi g. A. Kranjc. Več o društvu bomo poročali prihodnjič.

Blagajniška ... (s str. 17)

FINANČNO POROČILO IZLETA NA PHILIP ISLAND, dne 13. septembra 1959.

	Dohodki	Izdatki
Prevozni stroški	62. 0. 0	67. 15. 6
Pijača	6. 5. 0	6. 1. 0
Jedača	4. 10. 0	2. 2. 0
Vrednost ost. piva	2. 5	
Izguba	18. 6	
	£ 75. 18. 6	75. 18. 6

Melbourne 19. septembra 1959.

Blagajnik: Vinko Molan, l.r.

CENIK "STANDARD" DARILNIH PAKETOV

slovenske tvrtke: Dr. J. Koce, G.P.O. Box 670, PERTH, W.A.

Tukaj navedeni so samo paketi, ki so carine prosti. Ostale pakete lahko najdete v "Mislih" ali pa v "Žaru" Sicer pa nam lahko daste naročilo po ceniku katerekoli druge tvrtke. VSAKEMU PAKETU, ako naročnik želi, bomo brezplačno dodali naše božično darilo -- božične jaslice!

Paket št. 11

45 kg bele moke 00
17 kg svinjske masti
62 kg ..... £ 9. 12. 0
(Car. prost) 16. 0

Paket št. 12.

90 kg (2 vreče) belemoke 00 £ 8. 8. 0
(Carine prost, taksa 16. 0

Paket št. 13

17 kg svinjske masti
..... £ 5. 0. 0
(Carine prost, taksa 16. 0

Paket št. 14

45 kg (vreča) bele moke 00
..... £ 4. 4. 0
(carine prost, taksa 8. 0

Paket št. 15

4 kg svežih pomaranč (ali limon)
..... £ 2. 0. 0
(Carine prost, taksa 8. 0

Paket št. 16

9 kg svežih pomaranč (ali limon)
..... £ 4. 2. 0
(Carine prost, taksa 8. 0

Paket št. 23

5 kg polenovke (orig. norveški Stockfish)
2 kg olivnega dja
2 kg bele moke 00
12 kg ..... £ 6. 6. 0
(Carine prost, taksa 8. 0

Paket št. 24.

"SPECIALNI BOŽIČNI PAKET I"
1 kg čokolade
1 kg luksuznih bombonov
1 kg dateljnov
1 kg mandeljnev, oluščениh
1 kg rozin, grških
1 kg fig
1 kg olivnega olja
1/2 kg medu
1 kg sira
1 kg šunke, kuhane v konzervi
9 kg ..... £ 8. 2. 0
(Carine prost, taksa 8. 0
£ 8. 10. 0

Paket št. 19

5 kg riža "Zlato zrno"
5 kg bele moke 00
5 kg špagetov/makaronov finih
1 kg čokolade, mlečne
1 kg bonbonov finih
17 kg ..... £ 4. 18. 0
(Carine prosto, taksa 8. 0)

Paket št. 20

10 kg bele moke 00
10 kg špagetov/makaronov, finih
10 kg riža "Zlato zrno"
1 kg rozin
2 kg olivnega olja
1 kg čokolade, mlečne
34 kg ..... £ 7. 14. 0
(Carine prost, taksa 8. 0)

Paket št. 21

10 kg bele moke 00
10 kg svinjske masti
10 kg riža "Zlato zrno"
10 kg špagetov/ makaronov, finih
40 kg ..... £ 9. 7. 0
(Carine prost, taksa 8. 0)

Paket št. 22

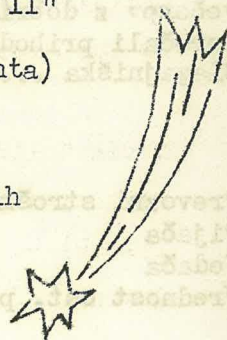
5 kg bele moke 00
2 kg špagetov/ makaronov, finih
1 kg olivnega olja
1 kg holandskega sira
2 kg riža "Zlato zrno"
1 kg čokolade, mlečne
1 kg bombonov, karamelnih
1 kg finih keksov
1 kg mla za pranje
1 kg marmelade fine
1 kg rozin
17 kg ..... £ 6. 2. 0
(Carine prosto, taksa 8. 0)

Paket št. 25

"SPECIALNI BOŽIČNI PAKET II"
7 kg bele moke 00
2 1/2 kg svinjske masti (kanta)
1 kg čokolade
1 kg luksuznih bombonov
1 kg dateljnov
1 kg mandeljnev, oluščениh
1 kg rozin, grških
1 kg fig
1 kg olivnega olja
1/2 kg medu
1 kg sira
1 kg šunke, kuhane v konzervi
18.50 kg ..... £ 10. 12. 0
(Carine prost, taksa 8. 0

Bližajo se
Božični

P
R
A
Z
N
I
K
I

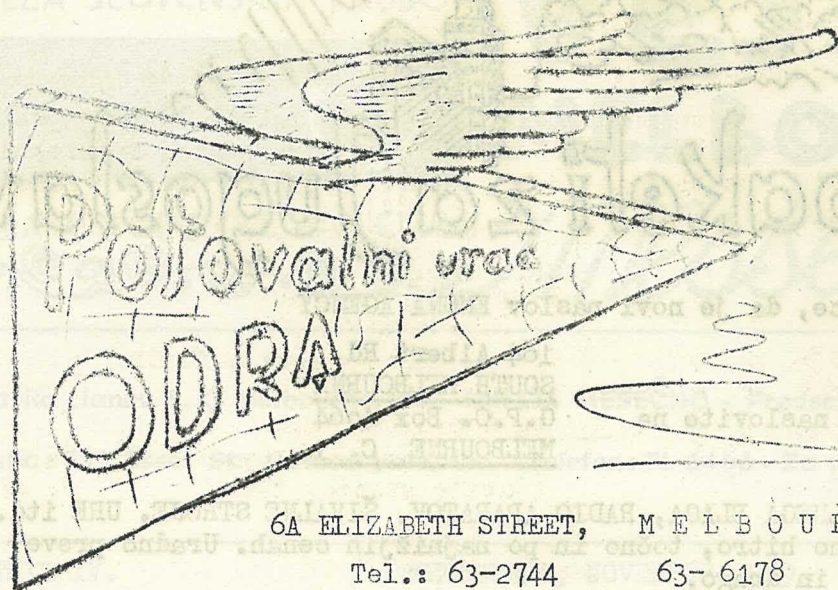

Zastopnik za Viktorijo: J. VAH, 2 Kodre Str., ST. ALBANS Vic.

Zastopnik za N.S.W.: R. OLIP, 65 Moncur Str. WOOLLAHRA N.S.W.

Dr. J. KOCE, G.P.O. BOX 670, PERTH, W.A.

6A ELIZABETH STREET, MELBOURNE

Tel.: 63-2744 63-6178

URADUJEMO: OD 9 DO 6 URE ZVEČER in

V SOBOTAH OD 8.30 DO 1 URE POPOLDNE.

- ZASTOPA VSE VEČJE LETALSKE IN PAROPLOVNE DRUŽBE.
- PRODAJA LETALSKIH, LADIJSKIH IN ŽELEZNIŠKIH POTNIH LISTKOV ZA VSE DELE SVETA.
- DIREKTNI LETALSKI PREVOZ IZ JUGOSLAVIJE V AVSTALIJO ZA GOTOVINO ALI POGOJNO ODPLAČILO.
- POJASNILA V ZVEZI S POTOVANJEM --- POTNIMI DOKUMENTI --- PRENOSOM DENARJA.
- AKO ŽELITE VPOKLICATI V AVSTRALIJO SVOJCE ALI DEKLETA IN ZA NJIH PLAČATI PREVOZ, OBRNITE SE NA NAS.

****
***

Predstavnik paroplovne družbe, ki govori naš jezik, spremlja potnika iz Trsta v Genovo.

Cena potovanja iz Genove v Avstralijo z najmodernejšo ladjo

stane . . . . . £ 189.16.0

in k temu znesku je treba še dodati . . . . . £ 13.16.1

za kritje stroškov: za železniški listek iz Trsta v Genovo, za prevoz prtljage, eventualno prenočišče v Genovi in ostanek, približno £ 10 bo izplačan potniku (na ladji) v gotovini za osebno uporabo "pocket Money."

Morda želite potovati v Brisbane, Sydney, Adelaide, Perth, Darwin ali druga mesta Avstralije, potem prepustite nam, da Vam rezerviramo mesto (preskrbimo listek) na udobnih in najhitrejših letalih Trans Australia Airways, ANA ali Qantas.

KAMOR KOLI POTUJETE "ODRA TRAVEL SERVICE" VAM BO NA RAZPOLAGO!

Po uradnih urah tudi lahko kličete na LW 6515 g. Z ROME

Darilni paketi za Jugoslavijo

Obveščamo svoje odjemalce, da je novi naslov EMONA AGENCY

Telefon: LW 6515

Narocilnice po pošti pa naslovite na

164 Albert Rd.
SOUTH MELBOURNE
G.P.O. Box 4064
MELBOURNE . C. 1.

VSE VRSTE ŽIVIL, TEKSTILNEGA BLAGA, RADIO APARATOV, ŠIVALNE STROJE, URE itd. itd. pošiljamo v domovino hitro, točno in po najnižjih cenah. Uradno prevedemo dokumente, prošnje in drugo.

EMONA STANDART POŠILJKE: Franko prejemnik — Zadnja železniška postaja ali luka.

Orig. vreča	50 kg Moka, bela najboljša	£ 4. 13. 0
" "	50 kg Moka, kuruzna	£ 4. 18. 2
" "	50 kg Pšenični zdrob	£ 8. 13. 0
" "	50 kg Riž "Splendor", extra brillato	£ 7. 16. 9
" "	50 kg Riž "Ardiszone"	£ 8. 13. 0
" "	50 kg Riž "Carolina", extra fine	£ 9. 8. 10
" "	50 kg Ječmen, holandski oluščeni	£ 7. 6. 0
" "	50 kg Fižol, pisani	£ 9. 9. 10
" "	50 kg Fižol, beli	£ 11. 17. 1
" "	50 kg Sladkor, kristalni	£ 7. 6. 0
" "	50 kg Kava "Minas", zelena	£ 29. 13. 2
" "	50 kg Kava "Santos", zelena - extra prima ...	£ 36. 7. 11
" "	50 kg Kava "Portorico", zelena	£ 40. 9. 0
" zaboј	50 kg Sladkor, kocke	£ 9. 8. 10
" "	50 kg Testenine, najboljše bele	£ 9. 14. 4
" "	50 kg Olje, olivno	£ 23. 14. 2
" "	50 kg Olje, najboljše semensko	£ 21. 0. 9
" "	50 kg Mast, čista svinjska	£ 14. 11. 2
" zavoj	50 kg Polenovka — Stockfish	£ 25. 12. 4
" vreča	25 kg Žveplo	£ 4. 14. 6
" "	25 kg Galica, modra	£ 9. 3. 4
" bala	10 kg Rafija	£ 10. 15. 10

Vse zgoraj navedeno blago, razen kave in sladkorja, je carine prosto. Carina na kavo je Din 440 za kg, na sladkor pa Din 17 za kg.

PAKETE SESTAVIMO PO VAŠI ŽELJI V SKLADU Z NAJNOVEJŠIMI CARINSKIMI ODREDBAMI.

Oglasite se pri nas v večernih urah ali v soboto dopoldne.

Opozarjamo Vas, da smo pravkar prejeli najnovejše cenike za Grundig radio in TV aparate, katere Vam sedaj lahko nudimo po konkurenčnih cenah.

NAROČUJTE PO POŠTI!

EMONA EMONA EMONA EMONA EMONA EMONA EMONA EMONA EMONA EMONA